

sensus nostri admirantur, id omne individuum est.

§. 2. Ut autem status controversiae eò melius formetur, prænotanda quædam veniunt. Et quidem (I.) Individuum Substantiæ materialis dupliciter posse considerari, primò, *in ordine ad nostram cognitionem*, quatenus scilicet illud à nobis mediantibus accidentibus, quæ ei inhærent, cognoscitur, corundemque beneficio ab aliis individualibus distinguitur. Deinde; *in se & simpliciter secundum naturam suam*, non consideratis simul accidentibus, quæ ei tanquam subjecto insunt. Hoc posteriori modo acceptum Individuum rursus dupliciter spectari potest (α) *materialiter*, sive quatenus sub tali vel tali specie continetur, ejusdemque essentiâ praeditum est. (β) *formaliter*, quatenus scilicet individuum est & contradistinguitur Universali. Jam quando queritur de principio Individuationis, sive de eo, quid Individuum Substantiæ materialis constituat in es-

fr